

Warszawa, dnia 21 czerwca 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 346/22

- 1.
2. **WYROK**
- 2.1. **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
3. **Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
4. **Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz**
6. **protokolant: Monika Zarzycka**
7. **przy udziale prokuratora Józefa Gacka**
8. **po rozpoznaniu dnia 21 czerwca 2022 r.**
9. **sprawy P. W., syna J. i M., ur. (...) w R.**
10. **oskarżonego o przestępstwo z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk**
11. **na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora**
12. **od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie**
13. **z dnia 7 grudnia 2021 r. sygn. akt III K 553/21**
15. **zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w punkcie II orzeka wobec oskarżonego na podstawie art. 43 § 1 kk w zw. z art. 42 § 1a pkt 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i kwotę 50 złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 346/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 7 grudnia 2021 roku, sygn. akt III K 553/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. W.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 134
2.1.1.2.	P. W.	Figurowanie przez oskarżonego w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	Dokument wydany przez Komendę Stołeczną Policji	k. 136
2.1.1.3.	P. W.	Karany	Aktualna Karta Karna	k. 138 - 139v.
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został		

		sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Dokument wydany przez Komendę Stołeczną Policji	Załączony dokument został sporządzony przez uprawniony do tego organ. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.3	Aktualna Karta Karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne</i>		

oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 53 k.k. poprzez jego wadliwe zastosowanie, polegające na błędnym zastosowaniu dyrektyw wymiaru kary i orzeczenie kary pozbawienia wolności, podczas gdy wystarczająca wobec oskarżonego byłaby kara o charakterze nieizolacyjnym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna			

zaskarżonego
orzeczenia pozwala
na stwierdzenie,
że Sąd Rejonowy
nie dopuścił się
naruszenia
wskazanego przez
obrońcę
oskarżonego
przepisu prawa
materialnego.

Stwierdzić należy w
pierwszej kolejności,
że sąd I instancji w
treści uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku w
wyczerpujący
sposób wyjaśnił,
dlaczego w pełni
adekwatne i
proporcjonalne w
przedmiotowej
sprawie będzie
wymierzenie P.
W. bezwzględnej
kary 6 miesięcy
pozbawienia
wolności. Sąd
Okręgowy podziela
ustalenia Sądu
Rejonowego w tym
zakresie. Zwrócić
trzeba przede
wszystkim uwagę na
wielokrotną
karalność
oskarżonego za
przestępstwo z art.
180a k.k., dobitnie
świadcząca o tym, że
stosowane
uprzednio wobec
niego kary grzywny
oraz kara
ograniczenia
wolności nie skłoniły
go do jakiegokolwiek
refleksji nad

nagannością
swojego
zachowania, nie
odnosząc tym
samym żadnych
skutków w zakresie
prewencji
indywidualnej.

Podnoszony przez
obronę fakt, że w
okresie od 2018
roku do 2021
roku podsądny nie
popenił żadnego
przestępstwa, nie
możne przesłonić
nagminności
dopuszczania się
przez niego
zachowań
realizujących
znamiona czynu
z art. 180a
k.k. w latach
wcześniejszych.

Wobec tego, zgodzić
należy się z sądem I
instancji, że postawa
P. W. cechuje
się bezkrytycznością
oraz rażącym
lekceważeniem
obowiązujących
norm prawnych, co
świadczy również
o wysokim stopniu
społecznej
szkodliwości
popelnionego przez
niego czynu
zabronionego. W
przytoczonych
okolicznościach
przedmiotowej
sprawy
jednoznacznie
stwierdzić trzeba,
że wymierzenie
oskarżonemu kary
z zastosowaniem

instytucji sankcji
zamiennej z art.
37a § 1 k.k.,
na co powołuje
się apelujący, byłoby
bezcelowe i nie
realizowałoby
funkcji, jakie
spełniać ma sankcja
karna.

Nie sposób zgodzić
się z zawartymi w
apelacji
twierdzeniami
obrońcy
oskarżonego, jakoby
P. W. popełnił
zarzucany mu w
przedmiotowej
sprawie czyn
zabroniony "tylko i
wyłącznie z troski
o życie i zdrowie
innych osób". Sąd
Okręgowy w pełni
podziela stanowisko
sądu I instancji,
zgodnie z którym
okoliczności
niniejszego
zdarzenia wskazują
na to, że podsądny
miał możliwość
wyjścia z zaistniałej
sytuacji w inny
sposób, aniżeli przez
popelnienie
przestępstwa.
Oskarżony podjął
świadomą decyzję o
prowadzeniu
pojazdu pomimo
obowiązującego go
zakazu prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
ruchu lądowym oraz
pomimo wydanej
wobec niego decyzji

administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B, wyłącznie przez wzgląd na własną wygodę, nie będąc do tego przymuszonym okolicznościami. Stwierdzić należy jednocześnie, że wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Rejonowy uwzględnił okoliczności, które mogłyby w pewnym stopniu usprawiedliwić motywację P. W., tj. zły stan zdrowia osoby pierwotnie kierującej pojazdem, którą oskarżony zdecydował się zastąpić. Przy miarkowaniu wysokości kary sąd I instancji wziął także pod uwagę przyznanie się podsądnego do winy. Zauważyć w tym miejscu należy, że przestępstwo, o popełnienie którego oskarżony został P. W., zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5. Sąd Rejonowy natomiast wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem w dolnych granicach

ustawowego
zagrożenia.

Jako że postawiony przez skarżącego zarzut naruszenia prawa materialnego, z uwagi na treść owego zarzutu oraz okoliczności podnoszone w uzasadnieniu wniesionej apelacji, potraktować można jako zarzut rażącej niewspółmierności kary, zaznaczyć należy, że rażąca niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy sąd I instancji w sposób jaskrawy nie wyważy rodzaju i wysokości wymierzanej kary z okolicznościami przewidzianymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., co skutkować będzie nieproporcjonalnością tej kary. Podkreślić należy przy tym, że nie chodzi tu o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby, również w potocznym znaczeniu tego słowa, „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować.

Zmiana
zaskarżonego
wyroku z powodu
rażącej
niewspółmierności
orzeczonej kary
może mieć zatem
miejsce dopiero
wtedy, gdy wykazana
zostanie wyraźna
dysproporcja
między karą
wymierzoną przez
sąd I instancji a
karą, jaką należałoby
wymierzyć w
następstwie
prawidłowego
zastosowania w
sprawie dyrektyw
wymiaru kary (por.
Wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 28
grudnia 2004 roku,
sygn. akt II AKA
514/04). Jak wynika
z poczynionych
powyżej rozważań,
sąd I instancji
wymierzył
oskarżonemu karę
proporcjonalną i
adekwatną do
realiów
przedmiotowej
sprawy, co następnie
w należyty i
wyczerpujący
sposób uzasadnił.
Sąd Okręgowy w
pełni zgadza się
z przedstawionymi
przez Sąd Rejonowy
motywami,
prowadzącymi do
wymierzenia P.
W. bezwzględnej
kary 6 miesięcy

pozbawienia wolności.			
Wniosek			
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego o zeznania naocznych świadków, ewentualnie wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. kary ograniczenia wolności w wymiarze 12 miesięcy polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			

Z uwagi na poczynione powyżej rozważania, wnioski obrońcy oskarżonego o uchylenie lub zmianę zaskarżonego wyroku uznać należało za niezasadne.

Za niezasadne uznać trzeba również twierdzenie obrony o konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego o zeznania naocznych świadków - dwóch funkcjonariuszy policji oraz pasażerki w pojeździe prowadzonym przez oskarżonego. Jeżeli w ocenie skarżącego zeznania ww. osób mają istotne znaczenie dla wszechstronnego ustalenia stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, mógł on złożyć odpowiednie wnioski dowodowe na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, zwłaszcza, że już wtedy znana była tożsamość tych osób, a po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy nie zaszły żadne nowe okoliczności, które

stwarzałyby
potrzebę
przesłuchania owych
świadków
przedmiotowego
zdarzenia. Zgodnie
z art. 427 § 3
k.p.k., odwołujący
się może wskazać
nowe fakty lub
dowody, jeżeli nie
mógł powołać ich w
postępowaniu przed
sądem pierwszej
instancji. W
niniejszej sprawie
natomiast, dowody
w postaci zeznań
trzech naocznych
świadków nie zostały
przez apelującego
wskazane przed
Sądem Rejonowym,
pomimo pełnej
możliwości
powołania się na
nie już na etapie
postępowania
pierwszoinstancyjnego.
Wskazać należy tu
również na przepis
art. 427 § 3a
k.p.k., zgodnie z
którym w środku
odwoławczym nie
można podnosić
zarzutu
nieprzeprowadzenia
dowodu z urzędu,
chyba że
okoliczność, która
ma być
udowodniona, ma
istotne znaczenie
dla ustalenia, czy
został popełniony
czyn zabroniony,
czy stanowi on
przestępstwo i jakie,
czy czyn zabroniony

został popełniony w warunkach, o których mowa w art. 64 lub art. 65 Kodeksu karnego, lub czy zachodzą warunki do orzeczenia pobytu w zakładzie psychiatrycznym na podstawie art. 93g Kodeksu karnego. Wobec tego, nieprzeprowadzenie przez Sąd Rejonowy z urzędu dowodu z przesłuchania ww. trzech naocznych świadków także nie może być podnoszone w apelacji jako zarzut, mający doprowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego, zwłaszcza że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i prawidłowych ustaleń Sądu Rejonowego, fakt popełnienia przez P. W. zarzucanego mu przestępstwa i okoliczności inkryminowanego zdarzenia nie budzą wątpliwości.

Lp.	Zarzut			
3.2.	<p>Naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez wybiórcze uznanie za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego P. W. tylko w takim zakresie, jakie są dla niego niekorzystne, podczas gdy brak jakichkolwiek dowodów przeciwnych w zakresie zachowania i motywacji oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Jak już zostało omówione w podpunkcie 3.1. niniejszego uzasadnienia, w ocenie Sądu Okręgowego sąd I instancji wydał swoje rozstrzygnięcie w oparciu o pełne i kompleksowe ustalenia faktyczne poczynione w przedmiotowej sprawie, uwzględniając okoliczności</p>				

przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Niezasadność podnoszonego zarzutu braku dowodów na okoliczność zachowania i motywacji P. W. także została już omówiona we wcześniejszej części uzasadnienia, wobec czego za niecelowe uznać trzeba odnoszenie się do nich przez Sąd Okręgowy po raz kolejny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 7 k.p.k. poprzez błędną ocenę wiarygodności wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, stwierdzić należy, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeśli jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść,

jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., II KK 12/06, LEX nr 193084; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2004 r., sygn. WK 26/03, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 53). W ocenie Sądu Okręgowego, warunek ten został w przedmiotowej sprawie spełniony. To, że apelujący nie akceptuje oceny zebranego materiału dowodowego i poczynionych w wyniku tej oceny ustaleń faktycznych, a w środку odwoławczym prezentuje własne oceny i krytykę ocen dokonanych przez sąd I instancji, nie upoważnia do automatycznego uznania, że zaskarżone orzeczenie jest wadliwe.

Wniosek

<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem uzupełnienia postępowania dowodowego o zeznania naocznych świadków, ewentualnie wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 244 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. kary ograniczenia wolności w wymiarze 12 miesięcy polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn omówionych we wcześniejszych częściach niniejszego</p>			

uzasadnienia, wnioski obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadne.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 7 grudnia 2021 roku, sygn. akt III K 553/21, z wyjątkiem zmiany omówionej w podpunkcie 5.2.1. niniejszego uzasadnienia.		

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Podniesiona we wniesionej apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, zarzuty skarżącego uznano za niezasadne, a wyrok utrzymano w mocy, z wyjątkiem zmiany omówionej w podpunkcie 5.2.1. niniejszego uzasadnienia.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Zmiana wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 7 grudnia 2021 roku, sygn. akt III K 553/21 poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 42 § 1a pkt 2 k.k.</p>		

zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>W apelacji wniesionej przez prokuratora, skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 42 § 1a pkt 2 k.k. poprzez orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, podczas gdy ustawa nie wprowadza takiego ograniczenia, rozciągając ów zakaz także na ruch wodny i powietrzny. Sąd Okręgowy powyższy zarzut uznał za w pełni zasadny, co literalnie wynika z brzmienia art. 42 § 1a k.k. in principio. Wobec tego, wyrok sądu I instancji należało zmienić, orzekając wobec P. W. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bez ograniczania zakresu zastosowania owego</p>	

zakazu wyłącznie do ruchu lądowego.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty. Zgodnie bowiem z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, w razie nieuwzględnienia apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego, zwróconej przeciwko	

rozstrzygnięciu o
winie lub karze
zasadniczej, sąd
wymierza za
postępowanie
odwoławcze opłatę w
wysokości należnej
za pierwszą
instancję. Przepis
art. 2 ust. 1 pkt. 2
ww. ustawy stanowi
z kolei, że skazany
w pierwszej instancji
w razie skazania
na karę pozbawienia
wolności do 6
miesięcy
obowiązany jest
uiścić opłatę w
wysokości 120
złotych.

Sąd Okręgowy
zasądził także od
oskarżonego na
rzecz Skarbu
Państwa kwotę 50
złotych tytułem
pozostałych kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze. Przepis
art. 636 § 1 k.p.k.
stanowi bowiem, że
w sprawach z
oskarżenia
publicznego, w razie
nieuwzględnienia
środka
odwoławczego,
wniesionego
wyłącznie przez
oskarżonego, koszty
procesu za
postępowanie
odwoławcze ponosi
na ogólnych
zasadach ten, kto
wniósł środek
odwoławczy.

	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego była jedynym środkiem odwoławczym, który nie zasługiwał w przedmiotowej sprawie na uwzględnienie.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego, możliwości finansowe P. W. nie uzasadniają zwalniania go z ponoszenia kosztów procesu.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w części co do pkt II		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana